

ændring, som jeg er glad ved har fundet Tilslutning. Jeg tror ogsaa, det er i Slagteriernes Interesse, at en saadan Ændring bliver vedtagen. Som jeg allerede omtalte ved første Behandling, er det under de Forhandlinger, som have været førte om de Misligheder, der have fundet Sted ved Slagterierne, allerede blevet omtalt, som det ogsaa blev oplyst af Ordføreren, at man paa en Del Slagterier har forhindret Dyrslægen i at fortsætte Kontrollen og de Undersøgelser, som vare nødvendige for at konstatere, i hvor høj Grad det vedkommende Dyr var angrebet af Sygdommen. Dersom man nu ikke i denne Lov faar indført en Bestemmelse, der sikrer derimod, vil det temmelig sikkert have til Følge, at man i Byerne bliver mistænksom overfor det Flæsk, der indføres bl. a. fra vore Andelsslagterier. Gør man derimod i § 4 en Tilføjelse, der sikrer, at naar der er konstateret Sygdom, faar Dyrslægen Ret til at fortsætte sin Undersøgelse og at klassificere Kødet efter den Sundhedstilstand, hvori det vedkommende Dyr befinder sig, vil det bevirke, at man ogsaa i Byerne med større Tryghed vil modtage de Varer, der sendes til dem fra Slagterierne. Det er efter min Mening ogsaa i god Overensstemmelse med, at man i nogen Grad har blandet Kontrollen med Kød til Udførsel sammen med den indenrigske Kontrol, idet Byerne jo ere forpligtede til at modtage det, som sendes til dem, naar det er af en saadan Beskaffenhed, at det kan udføres i fersk Tilstand.

Med Ændringsforslaget under Nr. 3 have vi ment, at alt Kød, der kan anvendes til Menneskeføde, bør underkastes Kontrol, og at der ikke kan gøres Undtagelser derfra. Derfor have vi foreslaaet at sætte Punktum efter „Dyr“ i anden Linie og lade Resten af Paragraffen udgaa, og vi stille Forslag om en Tilføjelse, der gaar ud paa, at det Fedt, der udvindes ved Destruktion af kasseret Kød, ikke maa sælges saaledes, at det kan anvendes til Menneskeføde. Vi have ment, at man kunde opnaa dette ved at tilsætte det vedkommende Fedt en eller anden Farve, der gjorde det umuligt at sælge det, uden at det kunde ses, hvad det var for en Vare.

Der er fra anden Side indvendt, at man ved at paabyde Farvning af dette Fedt vilde paaføre Slagterierne en betydelig Udgift, idet Fedtet vilde tabe i Værdi og ikke kunde anvendes f. Eks. til Marsillesæbe. Det kan godt være, at det er rigtigt; jeg er tilbøjelig til at tro, at de,

der paastaa dette, have Ret. Vi ville derfor heller ikke modsætte os en anden Ordning, der var i Stand til at fremkalde det samme Resultat, nemlig at saadant Fedt ikke kan sælges til Menneskeføde. Det er ikke nok, at man ikke fra Slagterierne sælger det som saadant. Dersom det, naar det bliver solgt og kommer i Mellemhandlers Eje, er en Vare, der kan sælges til Menneskeføde, kan man risikere, at en saadan Mellemhandler, selv om han har købt det paa Slagteriet til en billig Pris, fordi det kun maatte anvendes f. Eks. til Sæbefabrikation eller anden teknisk Brug, alligevel vil sælge det til Menneskeføde for derved at opnaa en større Avance. Vi have ment, at det burde forhindres, og at det paa en eller anden Maade maa indrettes saaledes, at man har Tryghed for, at lige saa lidt som Fedtet af Slagterierne sælges til Menneskeføde, kunne Mellemhandlerne foretage sig noget saadant, naar de komme i Besiddelse af det.

Kan der fremkomme et andet Ændringsforslag, som gør det muligt at opnaa det samme Resultat, uden at det kommer til at skade Slagterierne pekuniært, ville vi selvfølgelig være glade ved at modtage et saadant Ændringsforslag og ville saa frafalde det her stillede Forslag. Naar vi dog have fastholdt det efter at have konfereret med de Herrer Forslagsstillere under Nr. 1 og med Landbrugsministeren, er det, fordi vi ønske at høre Landbrugsministerens Udtalelser her i Tinget; og dersom han altsaa er enig med os herom og vil gøre Forsøg paa at fremsætte Forslag om en Ændring, som kan imødekomme det Krav, som vi mene, der bør og skal stilles, uden at det skader Slagterierne i den Grad, som muligvis Gennemfarvningen vil gøre, saa ere vi selvfølgelig villige til at modtage en saadan Ændring og tage dette Ændringsforslag tilbage.

Til § 6 have vi under Nr. 4 stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Sælgeren af sundhedsfarligt Kød og Slagteafald foruden at udrede den Bøde, som er fastsat i § 6, ogsaa kan tilpligtes at yde Erstatning til dem, der f. Eks. blive angrebne af Sygdom paa Grund af Nydelsen af saadant Kød. Naar vi have stillet dette Ændringsforslag, er det, fordi det har vist sig, at der af samvittighedsløse Mennesker er blevet solgt Kød, der var i saa høj Grad sundhedsfarligt, at adskillige Mennesker ere blevne angrebne af Sygdom efter Nydelsen af saadant Kød, — jeg skal her minde om, hvad der skete paa Slagelseegnen for saadan noget som et Aars